

Phẩm 2: SỰ HỖ LẠC TOÀN THIỆN CỦA CÕI PHẬT A-SÚC

Hiền giả Xá-lợi-phất bạch Phật:

–Lạy Đấng Thiên Trung Thiên! Đức A-súc Như Lai Vô Sở Trước Đẳng Chánh Giác khi xưa đã thực hành đức hạnh nên mới có hiệu Đức A-súc Như Lai. Lành thay, Đấng Thiên Trung Thiên! Xin Phật nói rõ về sự hỷ lạc toàn thiện của cõi Phật A-súc! Vì sao? Nếu có người cầu đạo Bồ-tát, nghe biết sự an lạc toàn thiện của cõi Phật kia và nếu có vị đệ tử cầu đạo chưa được độ nghe biết sự an lạc toàn thiện của cõi Phật đó cũng như lời dạy của Đức A-súc Như Lai trong hiện tại sẽ cung kính tu tập thanh tịnh.

Phật dạy:

–Hay thay, hay thay! Xá-lợi-phất, điều ông hỏi rất tốt. Ông đã khéo hỏi ta như vậy. Ta nhớ đến sự an lạc toàn thiện của cõi Phật A-súc: Khi Đức A-súc Như Lai thành tựu đạo Vô thượng chánh chân, Chánh giác tối thượng, được Nhất thiết chủng trí thì tam thiên đại thiên thế giới đều sáng rực rỡ, mặt đất chấn động sáu cách. Khi Đức A-súc Như Lai thành tựu Tuệ giác vô thượng thì nhân dân trong khắp tam thiên đại thiên thế giới bảy ngày không ăn uống, không nghĩ đến sự ăn uống, không nói lời dối trá quanh co, thân không nghĩ đến sự mệt nhọc. Tất cả đều nghĩ đến sự an ổn, vui vẻ, yêu thương nhau và tâm họ luôn luôn hoan hỷ. Lúc bấy giờ nhân dân các tầng trời Dục giới đều dứt bỏ tư tưởng nhớ nhớ. Vì sao? Vì khi xưa Đức A-súc Như Lai đã nguyện để đạt đến đức hiệu, tất cả nhân dân trong tam thiên đại thiên thế giới đều chấp tay hướng về Đức A-súc Như Lai. Cõi Phật Đức A-súc Như Lai như thế, nên vô số cõi Phật không thể sánh kịp sự an lạc toàn thiện của cõi đó.

Xá-lợi-phất! Đó là hạnh nguyện của Đức A-súc Như Lai thuở xưa khi hành đạo Bồ-tát do vậy mới có sự kiện diệu kỳ này. Sở nguyện của chư Đại Bồ-tát có sự kỳ đặc nên cõi Phật mới được an lạc toàn thiện như thế.

Này Xá-lợi-phất! Thuở xưa khi ta hành đạo Bồ-tát như sở nguyện, nay tự nhiên được thành tựu. Khi Đức A-súc Như Lai được thành tựu đạo Vô thượng chánh chân, chánh giác tối thượng, nhân dân khắp tam thiên đại thiên thế giới đều được Thiên nhân, ai chưa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

được thiên nhân cũng thấy ánh sáng rực rỡ ấy.

Xá-lợi-phất! Đó là hạnh nguyện thuở xưa của Đức A-súc Như Lai khi hành đạo Bồ-tát nên mới có sự kiện kỳ diệu ấy.

Này Xá-lợi-phất! Khi Đức A-súc Như Lai thành tựu đạo Vô thượng chánh chân, chánh giác tối thượng, Ngài đến cội cây giác ngộ, các ma chướng còn không thể phát sinh, huống gì lại có thể đến khuấy nhiễu Bạc Nhất Thiết Chứng Trí.

Xá-lợi-phất! Đó là hạnh nguyện thuở xưa của Đức A-súc Như Lai khi hành đạo Bồ-tát nên mới có sự kiện diệu kỳ ấy.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Khi Đức A-súc Như Lai thành tựu đạo Vô thượng chánh chân, Chánh giác tối thượng, đạt đến Nhất thiết chủng trí, có trăm ngàn muôn ức vô số chư Thiên đứng nơi hư không dùng hoa trời, các thứ hương chiên-đàn cõi Trời, thiên át hương và kỹ nhạc để dâng cúng dường và rải lên Đức Phật A-súc. Cúng dường xong, tất cả những hoa trời, các thứ hương, hương chiên-đàn cõi trời, thiên át hương đều gom lại trụ trong hư không hóa thành lọng hoa tròn đẹp.

Xá-lợi-phất! Đó là hạnh nguyện thuở xưa của Đức A-súc Như Lai khi hành đạo Bồ-tát nên mới có sự kiện diệu kỳ ấy.

Ánh sáng của Đức A-súc Như Lai thường chiếu sáng khắp cả tam thiên đại thiên thế giới. Ánh sáng ấy phủ mờ cả ánh sáng của mặt trời, mặt trăng và tất cả ánh sáng cõi Trời đều bị lu mờ, khiến cho nhân dân không trông thấy ánh sáng của mặt trời, mặt trăng.

Xá-lợi-phất! Đó là hạnh nguyện thuở xưa của Đức A-súc Như Lai khi hành đạo Bồ-tát nên mới có sự kiện diệu kỳ ấy.

Hiền giả Xá-lợi-phất bạch Phật:

–Lạy Đấng Thiên Trung Thiên! Thuở xưa, khi Đức A-súc Như Lai Vô Sở Trước Đẳng Chánh Giác hành đạo Bồ-tát, dùng áo giáp đại nguyện vĩ đại mới thực hành hạnh nguyện như thế.

Đức Phật dạy:

–Thuở xưa, khi hành đạo Bồ-tát, bao nhiêu trăm ngàn người không thể tính kể, vô số người tích lũy cội đức đối với đạo Vô thượng chánh chân, họ đem cội đức đã tích lũy này nguyện thực hành Phật đạo và nghiêm tịnh cõi Phật ấy. Theo sở nguyện muốn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

trang nghiêm cõi Phật thì cũng đều được đầy đủ sở nguyện.

Xá-lợi-phất! Cây ở cõi Phật A-súc được tạo bằng bảy báu, cao bốn mươi dặm, thân cây chu vi hai mươi dặm, cành lá cây xếp thành hàng đến bốn mươi dặm; cành cây rủ xuống; lan can bao quanh cây chu vi năm trăm sáu mươi dặm. Đức A-súc Như Lai ở dưới cây này đạt được Nhất thiết chủng trí.

Xá-lợi-phất! Như người ở thế gian khéo léo sử dụng vô số loại âm nhạc, nhưng âm thanh không bằng âm thanh của những hàng cây nối tiếp nhau. Gió thổi những hàng cây ấy cùng phát ra tiếng êm dịu.

Này Xá-lợi-phất! Hãy lắng nghe ta nói về sự an lạc toàn thiện trong cõi của Đức A-súc Như Lai Vô Sở Trước, Đẳng Chánh Giác. Ông hãy lắng nghe và khéo nhớ nghĩ. Ta sẽ nói cho ông điều ấy.

Hiền giả Xá-lợi-phất bạch Phật:

–Thưa vâng, bạch Đức Thế Tôn! Con nguyện ưa muốn nghe.

Đức Phật dạy:

–Trong cõi nước của Đức Phật A-súc Như Lai không có ba cảnh ác. Ba cảnh ấy là gì? Một là địa ngục; hai là cầm thú; ba là naga quỷ. Tất cả nhân dân đều làm việc thiện. Đất ở cõi ấy bằng phẳng sinh ra cây cối, không có cao thấp, không có gò núi, hang khe, cũng không có núi đá rơi. Đất ở cõi đó mỗi khi bước chân dẫm lên thì liền trở lại như cũ. Ví như gối nệm êm, đặt đầu lên thì gối lún xuống, nhấc đầu lên, gối liền trở lại như cũ. Đất ở cõi Phật A-súc cũng như thế

Ở cõi Phật A-súc không có ba thứ bệnh. Ba thứ bệnh đó là gì? Một là phong, hai là hàn, ba là khí. Mọi người ở trong cõi Phật đó không có sắc tướng hung dữ, cũng không có người xấu và những tánh xấu như dâm, nộ, si. Nhân dân ở cõi Phật đó đều không bị các sự lao ngục giam cầm. Tất cả đều không có các tà đạo khác. Cây cối trong cõi ấy luôn có hoa trái. Nhân dân lấy y phục ngũ sắc từ nơi cây để mặc, y phục đó rất đẹp, không bị phai màu, hư rách.

Này Xá-lợi-phất! Mùi hương trên y mà nhân dân cõi ấy mặc trên thân giống như hương của hoa trời. Họ ăn thực phẩm thơm ngon như hương cây trời, không khi nào dứt. Nhân dân mặc vô số các loại y phục. Nhân dân ở cõi Phật ấy tùy theo thức ăn họ nghĩ, tự nhiên

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thức ăn sẽ đến trước họ. Giống như chư Thiên nhân cõi trời Đao-lợi, tùy theo thức ăn họ nghĩ, tự nhiên thức ăn sẽ đến trước họ. Cũng thế, nhân dân ở cõi Phật ấy tùy theo điều họ mong, nghĩ thức ăn nào, thì tự nhiên thức ăn ấy đến trước họ. Nhân dân ở đó không tham việc ăn uống.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Ở cõi Phật A-súc, chỗ nghỉ ngơi của nhân dân đều dùng bảy báu trang hoàng tốt đẹp làm tinh xá, đầy khắp mọi nơi không thiếu thốn. Trong ao tắm của họ có nước tám vị để cho tất cả mọi người dùng. Nước chảy liên tục, mọi người không mất hạnh thiện pháp. Ví như ngọc nữ báu vượt trội mà người nữ phàm phu không thể sánh kịp. Đức của họ như Thiên nữ.

Như thế, này Xá-lợi-phất! Đức của người nữ ở cõi Phật A-súc nếu đem sánh với ngọc nữ báu thì ngọc nữ báu không thể sánh kịp. Nữ nhân trong cõi Phật ấy gấp bội trăm ngàn vạn ức lần ngọc nữ báu. Nhân dân dùng bảy báu làm tòa và được trải nệm đẹp ở trên. Tất cả đều do phước đức đưa đến nên tự nhiên làm thành những tòa ấy.

Xá-lợi-phất! Đó là hạnh nguyện thuở xưa của Đức A-súc Như Lai khi hành đạo Bồ-tát nên mới có sự kiện diệu kỳ ấy. Đức A-súc Như Lai do phước đức nên thành Phật ở cõi không ai sánh bằng như thế.

Đức Phật lại bảo Xá-lợi-phất:

–Nhân dân trong cõi Phật ấy ăn uống vượt hơn sự ăn uống của chư Thiên. Họ ăn sắc hương vị cũng vượt hơn chư Thiên. Trong cõi ấy không có vua nhưng có Đấng Pháp Vương, Đức Phật, Thiên Trung Thiên. Ví như nhân dân xứ Uất-đơn-việt không có vua cai trị.

Như thế, này Xá-lợi-phất! Cõi nước của Đức Phật A-súc Như Lai Vô Sở Trước Đẳng Chánh Giác không có vua nhưng có Đấng Pháp Vương A-súc Như Lai, Thiên Trung Thiên. Ví như Đế Thích cõi trời Đao-lợi, ngay trên tòa vừa phát sinh ý nghĩ, chư Thiên liền đến thọ giáo.

Xá-lợi-phất! Đó là sự an lạc toàn thiện của cõi nước A-súc Như Lai. Nhân dân cõi này không theo sự dâm dục. Vì sao? Vì đó là chỗ đến của Đức A-súc Như Lai, Bạc Chân Nhân, Đấng Pháp Ngự, Thiên Trung Thiên.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Xá-lợi-phất! Đó là chỗ hạnh nguyện cao tốt thuở xưa của Đức A-súc Như Lai khi hành đạo Bồ-tát đã phát nguyện khiến cho cõi Phật được an lạc toàn thiện.

Lúc bấy giờ có vị Tỳ-kheo khác nghe nói về công đức của cõi Phật A-súc, liền khởi ý dâm dục, đến bạch Phật:

–Kính lạy Đấng Thiên Trung Thiên, con xin muốn được sinh sang cõi nước của Đức Phật A-súc.

Đức Phật bảo vị Tỳ-kheo ấy:

–Này kẻ ngu si, người không được sinh đến cõi Phật kia đâu. Vì sao? Vì người không thể đem ý đắm trước sự dâm dục, rối loạn để được sinh vào cõi Phật kia. Chỉ trừ hạnh thanh tịnh pháp thiện hạnh mới được sinh đến cõi Phật A-súc.

Đức Phật bảo ngài Xá-lợi-phất:

–Xá-lợi-phất! Cõi nước của Đức Phật A-súc có nước tám vị. Nhân dân và tất cả mọi loài đều dùng loại nước ấy. Nếu nhân dân có ý nghĩ muốn có ao tắm, tự nhiên trong ao đó sẽ đầy nước tám vị. Vì nhân dân cho nên liền tự nhiên có ao tắm và trong ao đó có đầy nước tám vị. Nhân dân có ý nghĩ muốn làm cho nước chảy đi, nước sẽ liền tuôn chảy. Nhân dân có ý nghĩ muốn làm cho nước ấy diệt mất, tức thì nước ấy không hiện ra nữa. Cõi Phật đó không lạnh quá, cũng không nóng quá. Làn gió nhẹ nhàng thổi đến mùi hương rất thơm. Đó là gió vì hàng trời, rồng, nhân dân, cho nên tùy theo ý họ nghĩ, gió liền thổi đến. Nếu một người nghĩ muốn cho có gió thổi đến ngay người ấy thì gió sẽ thổi đến ngay người ấy, khởi ý muốn gió ngừng thổi, tức thì gió sẽ ngừng thổi. Khi gió thổi, không dao động đến thân người mà gió chỉ thổi theo ý nghĩ của họ.

Xá-lợi-phất! Đó là sự an lạc toàn thiện của cõi Phật Đức A-súc Như Lai theo chỗ đã phát nguyện khi xưa.

Xá-lợi-phất! Người nữ ở cõi Phật Đức A-súc Như Lai khởi ý muốn có chuỗi ngọc anh lạc liền đến lấy trên cây để đeo, muốn có y phục để mặc cũng đến lấy y phục trên cây để mặc.

Xá-lợi-phất! Người nữ ở cõi Phật đó không có trạng thái như người nữ trong cõi nước của ta.

Này Xá-lợi-phất! Trạng thái của người nữ trong cõi nước của ta như thế nào? Người nữ ở cõi của ta có tướng hung ác, xấu xí và có lời

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

nói ác, tâm tật đổ với giáo pháp, ý đắm đến các việc tà. Người nữ ở cõi của ta có những trạng thái như thế, người nữ ở cõi Phật kia thì không. Vì sao? Đó là do nguyện lực khi xưa của Đức A-súc Như Lai mà được như thế.

Xá-lợi-phất! Người nữ ở cõi Phật A-súc khi mang thai hoặc sinh sản, thân không bị mệt nhọc, cũng không có đau khổ và tất cả những nỗi khổ khác, không có chỗ xấu xa như bản mà chỉ nghĩ đến sự an ổn.

Xá-lợi-phất! Đó là do nguyện lực khi xưa của Đức A-súc Như Lai cho nên mới được thiện pháp như vậy. Cõi Phật đó không có nơi nào có thể sánh kịp.

Xá-lợi-phất! Nhân dân ở cõi Phật A-súc không có người sản xuất, cũng không có người buôn bán qua lại, nhưng họ sống thành một cộng đồng rất an bình thịnh vượng. Người ở trong cõi ấy không đắm trước ái dục, dâm dật, chỉ do nhân duyên tự nhiên mà thọ lạc.

Xá-lợi-phất! Ở cõi Phật A-súc thường có gió thổi những hàng cây làm phát ra âm thanh du dương. Năm loại âm thanh tuyệt vời nhất cũng không thể sánh kịp với âm thanh của làn gió thổi những hàng cây ở cõi Phật A-súc phát ra.

Xá-lợi-phất! Đó là hạnh nguyện thuở xưa của Đức A-súc Như Lai khi hành đạo Bồ-tát nên mới có sự kiện diệu kỳ này. Nếu có Bồ-tát nào muốn giữ cõi Phật nghiêm tịnh thì phải như hạnh nguyện thuở xưa, lúc còn hành đạo Bồ-tát của Đức Phật A-súc, có sở nguyện nghiêm tịnh mới giữ được cõi Phật như thế.

Xá-lợi-phất! Cõi nước của Đức Phật A-súc không có ánh sáng mặt trời, mặt trăng soi chiếu, cũng không có chỗ nào tối tăm và bị ngăn che ánh sáng. Vì sao? Vì ánh sáng của Đức A-súc Như Lai Vô Sở Trước Đẳng Chánh Giác thường chiếu soi khắp cả tam thiên đại thiên thế giới. Ví như tinh xá được trang hoàng tốt đẹp, đóng chặt cửa nên gió không vào được, dùng bột mịn đẹp để đắp, làm trắng những chỗ dơ, rồi đặt viên ma-ni báu ở giữa. Viên ngọc này chiếu sáng rực rỡ. Những người trong cõi Phật A-súc ngày đêm sống trong ánh sáng rực rỡ ấy.

Như thế, Xá-lợi-phất! Ánh sáng đó của Đức A-súc Như Lai Vô Sở Trước Đẳng Chánh Giác luôn chiếu khắp cả tam thiên đại thiên thế

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

giới. Xá-lợi-phất, tinh xá trang nghiêm tốt đẹp đó là thế giới của A-tỳ-la-đề. Ma-ni bảo đó là Đức A-súc Như Lai. Người trong tinh xá đó là nhân dân sống an lạc trong cõi Phật A-súc Như Lai vậy.

Này Xá-lợi-phất! Đức A-súc Như Lai đi đến chỗ nào thì vết chân dưới đất tự nhiên sinh ra hoa sen sắc vàng ngàn cánh. Đó là do hạnh nguyện thuở xưa của Đức A-súc Như Lai khi hành đạo Bồ-tát nên mới có sự diệu kỳ này.

Hiền giả Xá-lợi-phất bạch Phật:

–Khi Đức A-súc Như Lai Vô Sở Trước Đẳng Chánh Giác vào cung điện thì phải chăng có hoa sen sắc vàng ngàn cánh tự nhiên sinh ra? Có phải là nơi nào Đức Phật đến đều tự nhiên có hoa sen sinh ra không?

Đức Phật bảo Hiền giả Xá-lợi-phất:

–Khi Đức A-súc Như Lai vào thành ấp, quận ly, nơi nào Như Lai đến cũng đều như lúc vào cung điện, sẽ tự nhiên sinh ra hoa sen sắc vàng ngàn cánh. Thiện nam, thiện nữ nào nếu muốn khi vào cung điện, dưới chân sẽ tự nhiên sinh ra hoa sen, muốn cho hoa sen tụ hợp lại một chỗ, nó liền tụ hợp lại, muốn nường oai thần Phật khiến hoa sen ấy ở trong hư không thì hoa sen ấy vì nhân dân liền hiện ra thành hàng la liệt trong hư không.

Này Xá-lợi-phất! Tam thiên đại thiên thế giới cũng như vậy. Đức A-súc Như Lai Vô Sở Trước Đẳng Chánh Giác nếu du hạnh hóa độ chúng sinh ở thế giới khác thì nơi ấy cũng tự nhiên sinh ra hoa như vậy. Do oai thần của Đức Phật nên khiến cho khắp tam thiên đại thiên thế giới dùng hoa sen sắc vàng bảy báu để trang nghiêm cõi nước.

M